

Nacional

COVID-19

Transmissió
0,92

Dada anterior: 0,93

Els nous contagiats per cada positiu no han de superar l'1

Nous contagiats
2.371

Dada anterior: 1.690

L'indicador hauria d'estar en 1.000 contagiats/dia

Llits d'UCI
730

Dada anterior: 730

Les UCI haurien d'acollir un màxim de 300 malalts greus

14-F ELECCIONS AL PARLAMENT

Units en la diversitat

RETROBAMENT • Òmnium organitza un acte que reuneix per primer cop els nou presos polítics des del final del judici **MANIFEST** • Lectura conjunta d'un document on es crida a l'acció unitària **CRÍTICA** • Censuren que l'Estat hagi imposat el 14-F

Jordi Panyella
BARCELONA

Carme Forcadell, Joaquim Forn, Raül Romeva, Jordi Sánchez, Jordi Cuixart, Oriol Junqueras, Josep Rull, Dolors Bassa i Jordi Turull van resoldre ahir l'equació que tenalla el moviment sobiranista en el sentit de com recompondre un marc d'acció unitària que permeti avançar cap a l'objectiu de la República catalana. Tots nou es van trobar ahir a Barcelona per primer cop, després de l'última jornada del judici al Tribunal Suprem, el 12 de juny del 2019, en un acte organitzat per Òmnium Cultural que, una vegada més, va actuar com a comú multiplicador de l'interdependència.

La unitat va ser la idea que va sobrevolar en tot moment la compareixença dels nou polítics, tant en la forma com en el fons. Va ser així que cada un d'ells va llegir un fragment del manifest titulat *Per l'amnistia i la república, tot-hom a les urnes*, que acabava proclamant la necessitat d'"avançar units en la diversitat". És a dir, l'objectiu comú d'"assolir la plena llibertat de la nostra nació", per damunt d'estratègies partidistes. Per un dia, va semblar que les disputes entre Esquerra i Junts pel lideratge del procés quedaven aparca-

Les frases

“Necessitem un govern (...) al servei de la reconstrucció social i l'alliberament nacional”

Oriol Junqueras
CONDEMNAT A 13 ANYS PEL SUPREM

“Contra la repressió, és més important que mai continuar avançant units en la diversitat nacional”

Jordi Sánchez
CONDEMNAT A 9 ANYS PEL SUPREM

que l'únic líder dels uns i els altres tornava a ser el procés en la seva essència.

Els presos polítics van insistir que aquesta unitat és la resposta que cal donar a l'estratègia repressiva de l'Estat espanyol, que van qualificar de xantatgista i del qual van dir que “sempre busca dividir els que lluiten”. I és per plantar cara a aquest divideix per vèncer que els presos van fer una crida a la unitat.

L'acte amb els nou polítics es va fer als jardins del Palau Robert de Barcelona, just als peus de l'edifici on hi ha el despatx de l'ex-president de la Generalitat, Artur Mas. La convocatòria va ser tancada i exclusiva per als mitjans de comunicació que en van aixecar acta. La compareixença es va saber al matí i tot just es va allargar el temps d'una petita actuació musical, signada per Jordi Savall i de la lectura coral del manifest. En acabar, els nou presos van anar marxant per arribar

a temps a les respectives presons on havien de passar la nit en compliment del tercer grau que entre setmana només permet passar unes hores fora del centre penitenciari.

La lectura del manifest la va obrir Jordi Turull i la va tancar Jordi Sánchez, a qui havia cedit la paraula Oriol Junqueras. De tots els que hi van intervenir, la veu de Jordi Cuixart va ser

Només familiars i premsa van poder ser als jardins del Palau Robert

la que va sonar més alta i decidida, amb el tremp habitual que el president d'Òmnium imprimeix al seu discurs.

Les primeres frases del manifest van anar destinades a les víctimes de la Covid 19, amb paraules de suport tant a les persones que han rebut “les pitjors conseqüències” de la pandèmia, com als professio-

nals que són “a primera línia lluitant contra aquesta crisi sanitària i social”.

Només aquesta entrada va recordar els actes polítics que aquests dies es duen a terme amb motiu de la campanya, ja que molts partits fan un recordatori per les víctimes del coronavirus. La resta de l'acte no va tenir cap comparació amb cap acte de partit perquè en cap moment es va cridar a votar per una o altra formació, sinó que es va fer una apel·lació genèrica a la participació ciutadana perquè el “sobiranisme torni a omplir les urnes de dignitat i d'esperança”. Els presos polítics tenen molt clar que del resultat del 14 de febrer en sortirà “un missatge molt clar al l'Estat espanyol i al món, reivindicant el dret a l'autodeterminació del poble de Catalunya” i la resolució política del conflicte.

Amnistia

La compareixença dels presos polítics es va fer davant d'unes lletres blanques amb la paraula *Amnistia* i aquesta és la solució política que es reclama en el manifest que es va llegir: “Amnistia i retorn dels exiliats” com la manera de posar fi a la repressió que, com van recordar, ja afecta 2.800 persones.

Amb l'obligatorietat d'anar a votar, tot i la pandè-

Els presos polítics abandonant l'escenari on van llegir el manifest per l'amnistia i la unitat d'acció ■ JOSEP LOSADA

mia, els presos van fer una crida a la mobilització del sobiranisme, però abans no van estalviar crítiques a l'actuació de la justícia, que ha tirat per terra la pretensió del govern de la Generalitat de traslladar la data de les eleccions a un moment amb menys risc de contagi per a la població.

En aquest sentit, el manifest llegit ahir és molt dur quan afirma que la irrupció del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, TSJC, en la decisió del govern genera una crisi democràtica. El desafiament dels presos al sistema judi-

cial es va concretar amb aquestes paraules: “Els mateixos poders de l'Estat continuen fent tot el possible per adulterar la voluntat democràtica del poble de Catalunya. I ara duen a terme una operació d'estat: enmig d'un pic de la pandèmia han imposat la data de les eleccions catalanes en contra d'un ampli consens del Parlament i del criteri dels experts sanitaris, obligant la ciutadania a escollir entre la protecció del dret a la vida i el dret a la participació política.”

En el text del manifest s'acusa l'Estat de fer políti-

L'APUNT

Tots en serem culpables

Mireia Rourera

La culpa haurà estat de tots, dels mitjans per donar-los veu i fer-los d'altaveu, i dels partits polítics democràtics per tractar-los com si fossin un partit més i no renunciar a participar en un debat en què participin ells. Per quins set sous Vox ha de poder participar en igualtat de condicions, sense tenir cap tipus de representació actual al Parlament, en un debat electoral? La perillosa

extrema dreta que es defineix en contra de la igualtat, dels drets de les dones, de les minories, dels drets dels pobles, de les llengües minoritàries, dels pobres i desvalguts, dels diferents, de la llibertat d'expressió, que retira estàtues, esborra poesies, vol treure murals, justifica el franquisme i menysprea les opcions sexuals que no són les seves... entrarà al Parlament.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Esprement la finestra de llibertat del tercer grau

"Aquest tercer grau sabem que novament serà efímer, que els poders de l'Estat el suspendran i anul·laran en qüestió de dies. Però la seva repressió no fa res més que enfortir els principis democràtics que ens han dut a la presó, que han dut més de 2.800 independentistes a ser represaliats per motius polítics". Aquest és un dels primers paràgrafs del document que van llegir ahir els nou presos polítics i que traspuja el pensament de molts dels presents ahir al Palau

Robert, que són conscients que aquesta nova finestra de llibertat només durarà el temps que la justícia espanyola trigui a revocar el tercer grau dictat per la Generalitat.

De fet, la situació de llibertat de Bassa, Cuixart i la resta és una finestra efímera que s'obre i es tanca cada dia entre setmana, amb l'obligació d'arribar a dos quarts de nou del vespre als respectius centres penitenciaris per passar-hi la nit. D'aquesta manera, per exemple, quan va acabar l'acte d'ahir, Dolors Bassa va

haver d'enfilar-se a un cotxe per anar cap a l'Alt Empordà per dormir en una cel·la del Puig de les Basses. El mateix van fer tots els homes, amb destinació a Lledoners. Mentre que Carme Forcadell va haver tornar a Wad Rass.

Als jardins del Palau Robert hi van assistir només periodistes i familiars dels presos. Algunes persones ho van seguir des de l'altre costat de la reixa del carrer i quan Jordi Sánchez va acabar amb un "Visca Catalunya lliure!", van respondre: "Visca!"

ca des dels tribunals amb un "menysteniment" tant gran cap a les institucions i la ciutadania que arriba fins al punt d'estar "disposats a posar en risc la salut dels votants". Davant aquest panorama, ningú sap quin serà el comportament de la ciutadania el dia de les eleccions, però en funció de la participació, els presos consideren que haver forçat ara els comicis podria posar en qüestió la "legitimitat democràtica dels resultats".

Tot i afrontar un escenari no desitjat, el manifest fet públic ahir fa una crida a la participació del

votant independentista perquè doni un nou impuls al procés. Per això, els polítics van recordar el camí recorregut fins ara amb la voluntat de renovar energies entre els seus seguidors.

En aquest sentit, quan va arribar el torn de Carme Forcadell de llegir el document, va dir que "allarg de deu anys hem omplert els carrers en manifestacions massives, hem guanyat una majoria política al Parlament de Catalunya, fins i tot el 21-D amb l'autonomia suspesa, i l'1 d'octubre vam defensar les urnes de les porres amb els nostres

cossos. Aquesta força social i democràtica és enorme i no la podem malbaratar, perquè ens hi juguem present i futur".

De les eleccions del dia 14, els presos que ahir van comparèixer a Barcelona només n'esperen que en neixi un nou "govern de la Generalitat que defensi un projecte de país inclusiu, al servei de la reconstrucció social i l'alliberament nacional". Per avançar en aquest objectiu, els presos van deixar del tot clar que consideren "indefugible continuar construint una estratègia compartida". ■

14-F ELECCIONS AL PARLAMENT

#CATALUNYALLIBERTAT

“No hi ha una força major” per ajornar el 14-F, segons el TSJC

El tribunal indica que la llei no permet al vicepresident en funcions decretar l'ajornament de les eleccions ■ Conclou que la suspensió, que “no era només per protegir la salut”, vulnera el dret a vot

Mayte Piulachs
BARCELONA

“No hi ha una causa de força major que justifiqui l'ajornament de les eleccions”, i per tant “s'ha vulnerat el dret a vot”, i especialment perquè amb la data alternativa del 30 de maig “hi ha un període prolongat de provisionalitat de les institucions de Catalunya”. És la conclusió del TSJC, que ahir va fer pública la sentència –la resolució definitiva de la qual ja va avançar divendres passat amb l'inici de la campanya–, en què declara la nul·litat del decret 1/2021 que suspèn les eleccions del 14-F i les ajornava fins al 30-M, si les condicions sanitàries ho permetien. Dels set magistrats de la secció cinquena de la sala contenciosa administrativa del TSJC, el jutge José Manuel de Soler, va mantenir el seu vot particular en contra, en defensar que sí que s'hauria d'haver permès l'ajornament.

Aragonès, Torrent i Budó, presidint la Taula de Partits al Parlament, el 15 de gener passat ■ ACN

En la resolució –de 39 planes i redactada pel jutge Francisco José Sospedra (que fins i tot inclou unes conclusions perquè sigui “entenedora”)–, el tribunal aclareix, com ja va fer la fiscalia, que el seu àmbit d'enjudiciament és “jurídic i no sanitari”.

Així, exposa que ni l'Estatut ni la llei orgànica del règim electoral general (Loreg), a manca de norma catalana, no recullen cap supòsit en què l'autoritat suspengui les eleccions un cop convocades, i per tant el president o vicepresident en funcions “no hi

estàn habilitats”. La Loreg permet aturar la votació o situacions concretes.

Hi afegeix que el marc legal permetria la suspensió en casos de força major, tal com la Comissió de Venècia, en un estudi del 2020, preveu en casos d'estat de guerra o catà-

strofes naturals. El tribunal precisa que la Generalitat justifica que s'empara en aquest “buit legal” per aprovar el decret 1/2021 per a la suspensió de les eleccions, i tal com van fer al País Basc i a Galícia. Pel TSJC, en aquestes dues comunitats sí que hi va haver

un “element d'imprevisibilitat”, com és el fet que van convocar eleccions el febrer del 2020, amb una situació normal, i van ser suspeses perquè el 14 de març es decretava un estat d'alarma per la Covid-19, que obligava al confinament domiciliari i “limitava” el dret de vot.

Un 2,5% del cens

El TSJC retreu al govern que des del desembre passat sap que les eleccions haurien de ser al febrer, després que, amb la inhabilitació del president Torra (sense citar-lo), no s'escollís un nou president, el qual –recorda– podria haver seguit el mandat fins al desembre vinent, i es va “engegar el rellotge electoral”, i la cita va ser convocada de forma “reglada” i no per un president. En aquest temps –hi continua– ja existia l'estat d'alarma, que permet la celebració d'eleccions. Detalla que el decret 147/2020 “només exposa en el preàmbul i de forma imprecisa” la possibilitat de suspensió, i que el decret 1/2021 de suspensió és “per la participació política i no estrictament de protecció de la salut”. I conclou que s'han posat mesures de protecció i que la previsió d'afectats ara, segons la Generalitat, és d'un 2,5% del cens, el qual es podria mantenir el 30-M, segons el TSJC. ■

Sis reptes educatius per a l'agenda electoral

DEMANDES • La Fundació Jaume Bofill demana als partits que incloguin als programes millores en l'educació valorades en 650 milions **PRIORITATS** • L'objectiu és augmentar la qualitat del sistema i posar fi a les desigualtats de l'alumnat

Rosa M. Bravo
BARCELONA

És una anomalia que a les campanyes electorals es parli poc d'educació. Això no es correspon ni amb l'interès de les famílies del milió i mig d'alumnes catalans ni amb la necessitat de formar molta població qualificada per crear una societat moderna i compromesa. Ni amb el fet que l'educació sigui la segona despesa de la Generalitat. Així ho defensa la Fundació Jaume Bofill, que vol esperonar els partits polítics a incloure als seus programes 15 mesures per donar solució als reptes de posar fi a les escoles segregades, oferir educació de qualitat del zero als tres anys,

donar suport educatiu per no deixar cap alumne enrere, posar al dia el sistema educatiu, eliminar les desigualtats fora de l'escola i fer desaparèixer l'absentisme i l'abandonament escolar.

“Si Catalunya prioritza mesures que corresponen a necessitats concretes i s'apliquessin polítiques avalades per la recerca, els programes electorals s'assemblarien molt al que proposem”, diu el director de la fundació, Ismael Palacín. Aplicar les mesures costaria 650 milions d'euros, una quantitat assumible segons Bofill tenint en compte que el pressupost del Departament d'Educació ha estat aquest any de 5.671 milions. La inversió respecte del PIB català és d'un 2,3%, lluny del 6% que re-

cull la llei d'educació (LEC). “Durant molts anys no s'ha invertit el que calia”, denuncia Palacín, i de la baixa inversió se'n ressenten l'equitat i la qualitat.

La fundació defensa, entre altres mesures, que caldria posar els recursos perquè l'alumnat pobre es pugui escolaritzar en centres no segregats i garantir la gratuïtat de totes les activitats complementàries. Falta més orientació escolar i més efectiva per evitar el fracàs escolar i l'abandonament prematur –un 20% de l'alumnat no passa de l'ESO–. L'oferta pública de FP s'hauria d'incrementar amb 30.000 noves places. Cal accelerar la transformació educativa amb educació competencial, equips docents amb talent i la

El director de la Fundació Jaume Bofill, Ismael Palacín ■ ORIOL DURAN

digitalització. S'ha de garantir que tot l'alumnat accedeix a extraescolars, també a l'estiu. S'ha d'acompanyar les famílies i subvencionar les associacions que les representen als centres d'alta complexitat. S'ha d'assegurar a tots els infants l'accés a les escoles bressol.

És el primer cop que la Fundació Jaume Bofill presenta un catàleg similar als partits en campanya, i en les reunions que han tingut amb els polítics la resposta ha estat favorable, segons Palacín –una altra cosa és que es duguin a la pràctica–. La meitat de les propostes donarien resultat en un termini de quatre anys –algunes, en un–, mentre que d'altres tindrien un impacte en l'educació a més llarg termini. ■

14-F ELECCIONS AL PARLAMENT

#CATALUNYALLIBERTAT

Junts congelarà la política fiscal per divisions internes

■ Manté l'impost de successions i ajorna el debat entre les diverses sensibilitats del partit per a "quan tinguem un context sense espoli fiscal" ■ "No vull pactar amb els del 155 enlloc", diu Borràs

Emma Ansola
BARCELONA

Junts descarta reformar l'impost de successions aquesta propera legislatura, i qualsevol altre canvi en la política fiscal serà objecte de debat en una Catalunya que "no es vegi extorquida com ho està sent en aquest moment", explicava ahir la candidata Laura Borràs en la presentació dels principals punts del programa electoral.

La diversitat d'opinions en matèria fiscal en el si de la formació de Junts ha obligat els seus responsables a congelar qualsevol canvi tal com ahir admetia la candidata Laura Borràs. L'estira-i-arronsa visible els darrers dies entre els sectors més socialdemòcrates i els més liberals de la formació en contra i a favor d'eliminar impostos va quedar tancat, segons la candidata, en la negociació del pressupost que el govern va aprovar per a aquest any. En un futur, "incrementar la pressió fiscal en temps de crisi tampoc és la millor opció", hi va afegir Borràs, partidària que siguin l'Estat i la resta d'administracions els que s'endeutin per poder assumir les despeses de la pandèmia. El programa inclou un punt que parla de "moderar la fisca-

La candidata Laura Borràs, en l'acte electoral celebrat ahir al vespre a Mataró ■ EFE

litat del treball, pimes i autònoms, i aprofundir en la tributació ambiental". Paral·lelament, Junts proposa injectar a Salut 5.000 milions d'euros per pal·liar les deficiències del sistema sanitari, incrementar progressivament el pressupost educatiu fins al 6% del PIB el 2026 i garantir el 2% del pressupost a Cultura.

D'altra banda, la candidata de Junts a la presidència també avançava que el govern que encapçalat no contractarà empreses de l'Ibex-35 i afavorirà

la promoció d'empreses que tinguin la seu a Catalunya. "Vam veure un impuls real [el 2017] per a la fugida d'empreses de Catalunya; nosaltres ens preocupem per les empreses que ofereixen ocupació i garantia de futur i que no tenen problema a tenir la seu social a Catalunya", va afirmar Borràs, tot i que no va concretar com es farà encaixar la proposta amb la lliure competència en un concurs públic. En l'àmbit econòmic, proposa, a més, crear el banc nacional de Catalunya.

Borràs vol debat amb ERC i el PSC

El debat amb els nou candidats a Televisió Espanyola va donar com a resultat la proposta d'un nou debat cara a cara, aquest cop amb dos candidats, Aragonès i Illa. Va ser una proposta dels republicans que ahir va obtenir el vistiplau dels socialistes. Els dos candidats es veuran les cares novament, però ahir la candidata de JxCat a la Generalitat, Laura Borràs, va intentar trencar "aquesta pinça" i va reclamar ser-hi. Junts és

un partit que, juntament amb ERC i el PSC, s'erigeix en les enquestes en possible guanyador del 14-F.

Borràs va qüestionar que l'eventual debat s'hagi de circumscriure solament a aquests dos candidats, tenint en compte que alguns sondatges atorguen a JxCat la possibilitat de guanyar els comicis del 14-F. En aquest context, ha instat Illa i Aragonès a fer "un trio" per poder contrastar els tres models.

Pel que fa a la negativa de la CUP a participar en un govern amb Junts per fer el mateix que en la legislatura de Junts com criticava la candidata antikapitalista Dolors Sabater, Borràs assegurava que el compromís de Junts hi és. "Som clars, ho posem tot en negre sobre blanc, i oferim aquest marc per avançar conjuntament tots els grups independentistes", explicava amb relació a la proposta de Junts d'activar el procés que portaria de nou a una declaració d'independència aquesta

La frase

"Fa sis mesos que el govern està escapçat, sense lideratge; per això aquests comicis són importants"

Laura Borràs
CANDIDATA DE JUNTS

legislatura. "Nosaltres hi som; els que no paren de dir que això és impossible no estan treballant per fer-ho possible. Nosaltres volem passar del voler al poder, i per això cal que abordem la proposta", va concloure.

Pel que fa a les mesures més estrictes en l'àmbit sanitari per lluitar contra la pandèmia, el programa electoral promet millorar el sistema de rastreig per fer possible confinaments selectius, reforçar l'ús de les mascaretes FFP2, incrementar la capacitat assistencial, millorar les condicions retributives dels sanitaris i usar la tecnologia per "acreditar la situació individual lliure de Covid mitjançant vacuna, anticossos i tests d'antígens o PCR". ■

Un vídeo de Ciutadans equipara el procés amb l'assalt al Capitoli

F. Espiga
BARCELONA

En una campanya en què les xarxes socials estan cridades a jugar un paper determinant en la difusió de missatges per les circumstàncies ambientals, Ciutadans va presentar ahir un vídeo que, com diu el títol, difícilment deixarà indife-

rent. En poc menys de dos minuts –1,57 per ser més exactes–, el muntatge traça un paral·lelisme entre el procés sobiranista i l'assalt al Capitoli, a Washington, del 6 de gener passat, encavalcant imatges d'aquests incidents amb les d'algunes manifestacions independentistes. Una de les més explícites

és aquella en què es veu Jordi Cuixart i Jordi Sànchez damunt d'un vehicle de la Guàrdia Civil durant la concentració del 20 de setembre del 2017, al costat d'una instantània d'activistes pro Trump en posat similar. També s'escolten missatges de l'exmandatari nord-americà i dels expresidents Carles Puig-

demont i Quim Torra. Durant la presentació ahir del vídeo, la presidenta de Ciutadans, Inés Arrimadas, va manifestar que la comparació entre tots dos episodis "és òbvia", i després va afegir: "L'assalt al Capitoli ha fet que molta gent s'adoni de la gravetat del que hem viscut a Catalunya." ■

Un fragment del vídeo que enllaça les imatges de Cuixart i Sànchez amb la de manifestants pro Trump ■ EPA

14-F ELECCIONS AL PARLAMENT

Número 2 de la candidatura de Ciutadans per Barcelona

Anna Grau

“Vaig plorar en el discurs del 3-0 del rei; em defensava”

MADRID “Es pot fer política catalana a Madrid i política espanyola a Catalunya” **PACIÈNCIA** “Massa paciència tenen els ciutadans després de veure el joc de disbarats de les eleccions”

J. Bordes
BARCELONA

Anna Grau va ser la carta que es va treure Ciutadans per compensar la sonada marxa de Lorena Roldán al PP. Grau defensa una lectura de l'actualitat política catalana que contrasta amb el discurs imperant.

Entra a Ciutadans en el moment en què les enquestes donen mals pronòstics.

D'entrada, diré que mai m'he cregut les enquestes, ni ara ni mai. És molt difícil preveure què passarà. Feia temps que estava vinculada al projecte de Ciutadans. Em van convidar a parlar a Montjuïc en un acte el 2013. Per a mi va ser una experiència perquè vaig veure que hi havia més gent que se sentia com jo. Em vaig afiliar a Ciutadans l'11 de novembre del 2019 quan vaig veure les imatges d'Inés Arrimadas, anant a votar, mentre era increpada. El fet que els resultats del 2019 no fossin els esperats em va animar. Ara les peces han encaixat. En realitat, ja fa temps que estava en política perquè, molt a desgrat meu, m'hi havien ficat. Ara provo de positivitzar-ho: que no sigui només un tema de frustració i de dolor, sinó una cosa constructiva. Els periodistes estem passant una època dolenta. La llibertat de premsa està molt lluny de l'ideal a Catalunya i comença a estar-ho a Espanya.

Ara que entrem en llibertat de premsa i llibertat d'expressió, què en pensa, de la condemna a Pablo Hasél?

Soc partidària de totes les sen-

De tertuliana a Cs

La trajectòria d'Anna Grau en el periodisme és molt llarga. En aquesta entrevista, recorda, per exemple, que va treballar de delegada a Catalunya per al diari Avui fins al 2003, quan va decidir apartar-se'n perquè sentia una pressió política que l'ofegava. Les televisions li han donat també un espai de popularitat en els programes de tertúlia política els dissabtes a la nit, també en programes d'abast estatal. Recorda que al FAQS va passar de tertuliana a entrevistada. Ara, diu, fa el pas per defensar la seva opinió sota les sigles de Ciutadans després de veure la dificultat de transmetre opinions en uns mitjans cada cop més polaritzats. Va afiliar-se al partit el dia del daltabaix electoral de Ciutadans al Congrés dels Diputats. I ho va fer també en veure com la gent del carrer, a Barcelona, increpava Inés Arrimadas quan anava a votar. La mirada que té de la política catalana és, evidentment, oposada a la dels partits independentistes. Ella denuncia que se sent incòmoda des dels temps del primer tripartit. I no va ser fins al 2013, en un acte al castell de Montjuïc, que va veure's reconeguda amb un altre grup de gent, molts d'ells sota el paraigua de Ciutadans. L'any següent, es fundaria Societat Civil Catalana.

tències judicials. La millor manera de no judicialitzar la política catalana és no cometre delictes. No el conec personalment; no hi tinc res en contra ni res a favor... Crec que la llibertat d'expressió no és fragmentable. És per a tothom. Però també penso que hi ha qui se la pren seriosament i qui no se la hi pren tant. Hi ha persones que diem el que pensem i altres fan un mode de vida per provocar. Quan hi ha una sentència judicial en una democràcia és per alguna cosa. Crec que ningú en aquest país és a la presó per les seves idees, sinó pels seus actes. O per haver anat en contra d'una llei. Ara, totes les lleis es poden canviar, el que no pots fer és saltar-te-les quan no les pots canviar.

Però la llibertat d'expressió sí que està aprovada, no?

Però jo no considero que tinguis

llibertat d'expressió per insultar-me en una tribuna pública per les meves idees polítiques. Ha costat molts esforços i patiments aconseguir la llibertat d'expressió. No pot ser fer-la servir per fer *bullying* a favor dels que tenen unes altres idees polítiques.

Insisteixo, aquest no sembla el cas de Pablo Hasél, no?

Aquesta és la seva opinió.

Són uns eleccions molt estranyes. D'entrada, perquè el TSJC ha considerat que han de ser el 14 de febrer. Convindrem que vivim en un conflicte. Però com ho hem de fer per superar-lo?

Estic d'acord que hi ha un conflicte, però potser hem d'analitzar quin és el conflicte. Per mi, és que hi ha gent que vol conviure en pau i que es respectin totes les opinions i hi ha qui no ho

vol, que es pensa que n'hi ha que sobren i que hi ha coses que s'han de fer d'una determinada manera o no es fan. Davant de tot això, de tot se'n pot parlar de bona manera amb respecte a les lleis, a la convivència, a la diferència. A Espanya es dona un cas curiós perquè tenim un sistema judicial i penal molt garantista i hi ha decisions absolutament arbitràries. Per exemple, les presons preventives que són un automatisme però és notícia quan algú n'abusa, que és llavors quan s'obre el debat. En aquest cas, hi ha una decisió reglamentària legítima, té la potestat però, òbviament, hi ha qui ha interpretat que està enviant un missatge. Pots criticar que Sandro Rosell estigués dos anys en presó preventiva i que després fos absolt; ara, és impossible amagar que els tercers graus dels presos de l'1-O s'han concedit amb una intencionalitat electoral. Crec que això no fa cap favor a la situació penal i personal d'aquestes persones. Si se'ls hagués concedit en un altre moment hauria estat més ben acceptat per una part de la societat, o no. No ho saps mai. És una decisió administrativa que està sotmesa a l'opinió política i al qüestionament judicial. I l'última paraula, al final, sempre la té el jutge. Nosaltres sempre acatarem la decisió dels tribunals, sigui quin sigui.

El decret per traslladar les eleccions del 14 de febrer al 30 de maig, que s'havia acordat amb els partits, és un nyap per Ciutadans. Si és així, per què no es va denunciar al seu dia?

Vam fer un vot de confiança al

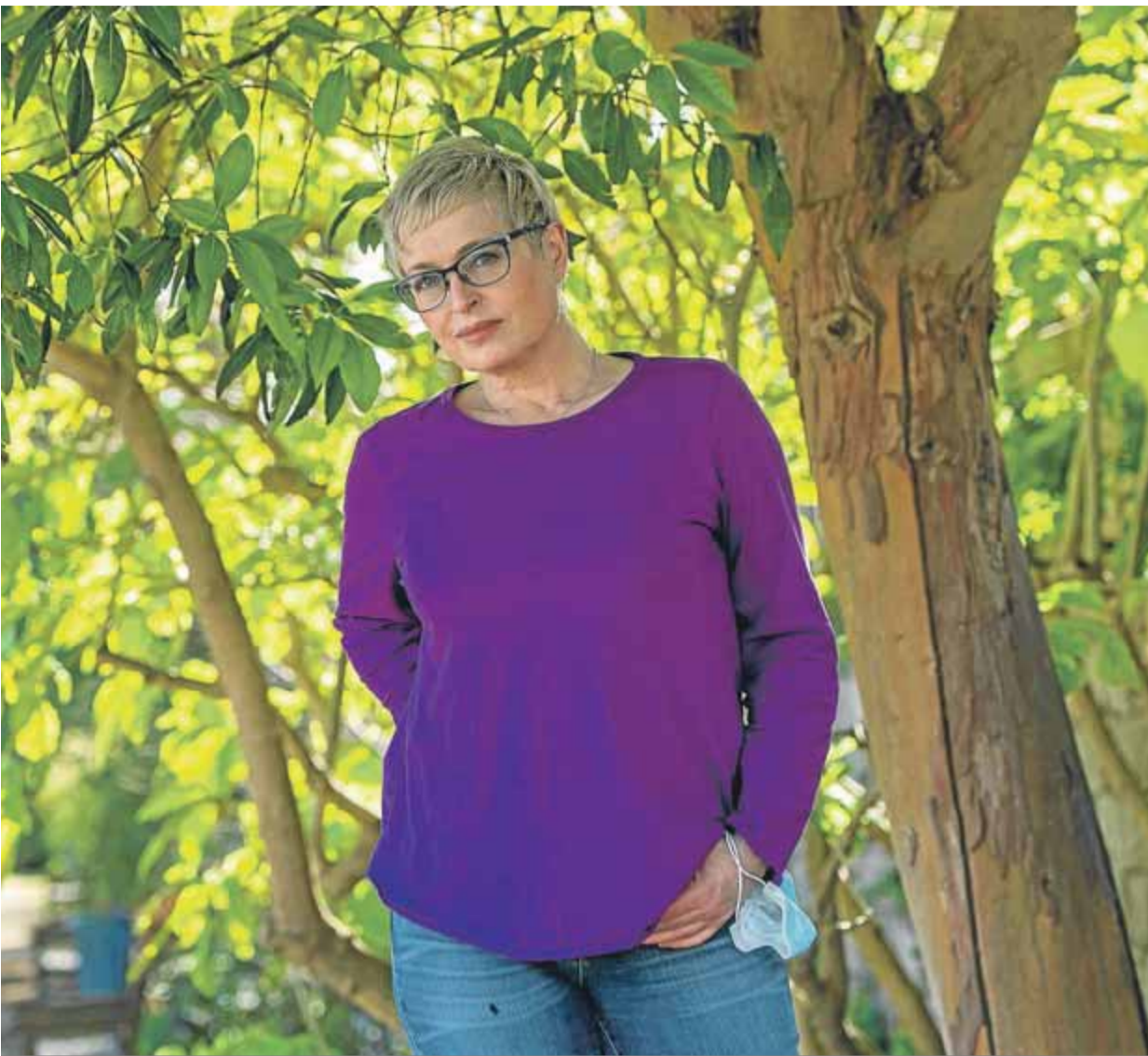
govern amb l'acord abans del decret. Després el govern no fa els deures i, òbviament, l'ha denunciat la gent que hi està en contra, que no és Ciutadans, per molt que l'hàgim criticat. Primer convoques una data, després dius que no es poden fer per la salut. Després fas un nyap de decret i te'l tomben... Massa responsable és la ciutadania i carregada de paciència, veient aquest joc dels disbarats.

En les eleccions provocades pel 155, Cs va ser la força majoritària. Hauria d'haver fet alguna cosa més?

Inés Arrimadas ha fet una gran tasca en defensa de Catalunya al Congrés dels Diputats. Els catalans no deixem de ser-ho perquè anem a viure a Madrid o a Waterloo. Es fa política catalana a Madrid i política espanyola a Catalunya. M'imagino que ningú considera que Gabriel Ruffián hagi abdicat de les seves idees en ser diputat al Congrés.

La llengua és el cavall de batalla de Ciutadans? L'ha utilitzat al Parlament repetidament; després s'hi ha sumat el PP.

No hauria de ser un cavall de batalla. És el cor de Catalunya. Jo soc una persona bilingüe. Pateixo horrosament quan s'ataca qualsevol de les dues llengües. La gent que converteix la llengua en el cavall de batalla no posa en perill les llengües, posa en

Anna Grau, divendres passat, al voltant de l'Hotel Miramar de Barcelona ■ JOSEP LOSADA

Això va interessar molt a molt poca gent. La majoria estava encantada. Les dificultats d'abans venien de la dictadura i ara passen en democràcia. La idea en una societat avançada és crear un marc polític de respecte a les llibertats, que han de ser individuals. Jo no veig contradicció entre els drets individuals i el dret a la identitat si no l'entens com un atac al del costat. Qui veu la seva identitat com una cosa a imposar, comença a tenir un problema amb la democràcia.

Està resolta la Transició del 78. Els canvis s'han de fer des de l'Estat espanyol o s'han de poder activar des de Catalunya?
De bona fe es pot fer tot. De mala fe, no funciona.

Però no hi ha hagut prou bona fe a Catalunya. Si vol parlem d'entre el 2010 i el 2017.

És la seva opinió. Jo des del 2003 estic incòmoda. M'estàs entrevistant per a El Punt Avui i jo era delegada per a l'Avui a Madrid i ja des del primer tripartit ja vaig sentir uns ofecs polítics que van determinar una decisió professional. Sobre el pacte constitucional del 78 tot és millorable. Ara, s'ha de poder fer des de Catalunya? La Constitució diu que la sobirania popular resideix en el conjunt del poble espanyol. No es pot agafar la part que t'interessa i la que no saltar-te-la. Tot es podria canviar o el que estan aconseguint alguns posicionaments és l'efecte contrari.

I la monarquia?

Podia tenir el sentiment monàrquic de l'escala de l'1 al 10 en un 5 o 6, i a partir del 3 d'octubre del 2017 el meu grau d'adhesió a favor de Felip VI es dispara. Perquè jo estic a Madrid veient el discurs del rei i em poso a plorar. Perquè veig que està defensant uns catalans que en aquell moment no defensava cap institució de l'Estat. O jo no ho percebia així. Tothom que intenta anar per la via dràstica es troba una reacció dràstica.

Una demostració de bona fe és la taula de diàleg d'ERC entre govern castellà i govern català.

A mi, ningú m'ha cridat a negociar. Aquest discurs de "és que han de negociar...", doncs potser podrien predicar amb l'exemple i fer-ho amb la resta de la societat catalana. Tossudament, diuen les enquestes —que no hi crec gaire—, els partidaris de la no independència som més que els del separatisme. Llavors, en nom de qui negocia vostè? ■

10 coses que no sabies...

Temps lliure. Sempre està treballant i no té sensació de temps lliure. Pensa que deu tenir a veure amb el fet d'haver estat autònoma molts anys i que la feina li agrada. Sí que s'atura uns dies per estar amb el pare i la germana.

Teatre. L'última obra que va veure va ser l'estrena d'Albert Boadella, a Madrid: 'Diva'. Es confessa fan de l'exdirector d'Els Joglars i que hagi abordat el 'bel canto' encara ho feia més interessant.

Sèries. Era de les que evitaven mirar sèries perquè li treien temps de lectura. Però ho fa amb la seva filla de 15 anys. En recorda algunes com 'Gambito de dama' o 'La casa de papel'.

Televisió. Com a bona periodista segueix atenta al que fan les televisions generalistes perquè la televisió i la premsa generalistes donen una visió més àmplia del món.

Llibres. Fins ara feia recomanacions de llibres setmanalment. Alternava les novetats amb els clàssics. Recomanava un clàssic: 'Quan era morta', de Shibusro. Parla de què passa quan la memòria històrica i personal no coincideix amb la realitat.

Maleta. S'ha mogut arreu: Girona, Barcelona, Granada, Mataró, Sabadell, fins als 24 anys. També ha fet llargues estades a Madrid i a Nova York. Ara torna a Catalunya.

Nevada. Tot i viure sis anys a Nova York, "n'he vist poques com aquesta de Madrid, de novel·la russa". Van trigar moltíssim a netejar la neu, recorda estranyada.

Confinament. El va passar a Madrid. Va fer bona la cita de Carlos Zánón "«Nunca pasarás tanto tiempo contigo»". Durant la primera part del confinament es va dedicar a traduir 'Gerona', de Pérez Galdós, que era un projecte al qual s'havia compromès amb SCC.

Animals. "Soc dona de gats." Només no n'ha tingut quan ha conviscut amb persones al·lèrgiques, i confessa divertida: "Alguna vegada m'he equivocat en triar la persona, i no el gat."

La millor manera de no judicialitzar la política catalana és no cometre delictes

perill les persones. El català durant el franquisme no podia estar més arraconat, i no va desaparèixer. Ara, molta gent ho va passar molt malament i, equivocadament, va identificar el castellà amb la llengua de l'opressor. Ara, passa el contrari. Per la política lingüística, tan sectària, d'alguns partits de govern, algunes persones li agafen mania. No s'ha d'interpretar com una provocació, l'ús de les dues llengües en qualsevol àmbit oficial.

La Constitució diu que el castellà és oficial i que hi ha "el deure de conèixer-lo i el dret d'usar-lo" i també reconeix les cooficials. Així, el català també té els mateixos deures i drets, no?

Crec que l'article 3 de la Constitució és deficitari. Deixa forats que, amb bona fe, no passaria res però que amb mala fe han fet molt de mal. Jo he viscut molts anys a Madrid. El poc català que sap la meua filla me l'he

La gent que té la llengua de cavall de batalla posa en perill les persones

hagut de pagar jo de la meua butxaca amb classes particulars. Estaria bé que poguessis conèixer les llengües cooficials com a optativa.

Per què Ciutadans va retirar Lorenna Roldán de cap de llista, quan havia guanyat les primàries?

Fa poc temps que em bellugo a l'òrbita de partit. No puc parlar d'una situació en què jo no hi era.

Calen les primàries, doncs?

En qualsevol societat o país és important la seva cultura política de fons. Per exemple, llistes obertes: a Finlàndia funciona millor que a Espanya. Perquè en la política espanyola les llistes obertes es poden convertir en una guerra interna dins dels partits. Les primàries? Hem vist molts processos que han acabat malament. I jo no he estat escollida per primàries i espero donar un bon resultat.

Qui vol imposar la seva identitat té un problema amb la democràcia

Ciutadans diu: "Els territoris no tenen drets, els tenen les persones." I les persones no tenen dret a tenir una identitat?

I tant. Un estat, una nació, és una comunitat de dret. I a Espanya, que és un país amb una tradició molt llarga, accidentada i en molts aspectes mal resolta, en un moment donat ens hem dotat d'una mesura organitzativa, legal, d'una voluntat de convivència, que és revisable. És una de les virtuts d'Espanya. Hi ha gent a qui no li agrada que Espanya sigui tan variada, tan diversa, amb tantes llengües i que passin tantes coses... A mi m'encanta perquè penso que afavoreix l'encaix d'identitats. M'agradaria que Catalunya tornés a ser com era. Recordo la Catalunya olímpica. Era fantàstic: eres català i espanyol.

De polèmiques n'hi va haver. Com ara la de quan havia de sonar l'himne de Catalunya.

14-F ELECCIONS AL PARLAMENT

#CATALUNYALLIBERTAT

ERC s'insta a posar fi a la corrupció del PSC

■ Aragonès diu que no va de negar un pacte amb Illa, sinó de “derrotar-lo” ■ Crida de Junqueras a l’entesa entre els que volen l’autodeterminació i l’amnistia

J. Alemany

L'HOSPITALET DEL LLOBREGAT

ERC té clar quin és l'objectiu i el rival d'aquesta campanya, i l'escenari de l'Hospitalet de Llobregat li ho va posar fàcil. Amb la seva alcaldessa, la socialista Núria Marín, investigada per la trama de desviament de subvencions al Consell Esportiu, els republicans van aprofitar per burxar aquesta ferida i deixar clar que fan campanya no només per advertir “de totes les maneres possibles” que no pactaran amb el PSC, sinó per “derrotar-lo”, en paraules del seu cap de llista, Pere Aragonès. Pel també vicepresident del govern, no es pot “girar full” com demana el socialista Salvador Illa, quan els presos han de tornar a la presó i encara són presents els cops de porra de la Guàrdia Civil.

Les intervencions, des de la primera, d'Oriol Junqueras, van tenir com a fil conductor la corrupció. El

Junqueras, ahir a la tarda a l'Hospitalet ■ ACN / MARC PUIG

Crida a sumar i contra les picabaralles

Oriol Junqueras, abans d'haver de marxar a passar la nit a la presó, va aprofitar l'acte per fer una crida a les formacions que repetidament han donat suport a l'autodeterminació i a l'amnistia perquè no es desentenguin de la possibilitat de fer un govern de majoria possible al Parlament per “avançar en el camí cap a la república”. Els va demanar

que “deixin de barallar-se” i de “posar el dit a l'ull del company de projecte” i que es posin a treballar col·lectivament per “allò que diuen que volen fer”. En qualsevol cas, Junqueras va assegurar que ERC és “la garantia” per fer avançar el país cap a aquestes fites i perquè sigui “independent” i els permeti posar totes les eines al servei de la gent.

president dels republicans va assegurar que el PSC representa “un model oposat” al del seu partit i va reiterar que ni hi governaran ni acceptaran cap vot seu. I va demanar als votants socialistes que optin per ERC amb l'objectiu de posar fi a “l'epidèmia de la corrupció que es contagia” per robar diners al poble. La mateixa crida que va fer el diputat Gabriel Rufián, que va lamentar: “Mentre ens barallem amb convergents i divergents pel passat, estem regalant el present i el futur a un senyor del 155 com Salvador Illa.”

Najat Driouech també va retreure a Marín la política de discriminació per haver negat el padró a molts ciutadans. “Això la situa al mateix nivell que l'extrema dreta”, lamentava. I la número dos de la llista, Laura Vilagrà, va acusar Illa d'actuar com Mariano Rajoy: “Sense fer res, espera que les coses es resolguin i que l'independentisme desaparegui.” ■

EN COMÚ PODEM

Recorda a Illa que vol ERC en un govern fort

La candidata a presidenta d'En Comú Podem, Jéssica Albiach, va respondre al candidat socialista, Salvador Illa, que no serà possible tenir un govern d'esquerres fort sense comptar amb la participació d'ERC, una possibilitat avui poc viable tenint en compte que tant ERC com el PSC s'han vetat mútuament en un executiu. En la conferència preelectoral organitzada per Nova Economia Fórum, Albiach va celebrar que Illa “reconegui que no suma suficient”, però va reivindicar que

no serà possible un retrobament ciutadà sense un “acord ampli i transversal de les esquerres”. “Per què un govern en minoria quan podem tenir un govern fort?”, preguntava Albiach a Illa abans d'exigir a tots els partits que aclareixin amb qui pretenen formar coalició: “La gent té dret a saber què es farà amb el seu vot.” Albiach també va reptar ERC a no tornar a governar amb Junts, a la qual acusa de tenir un problema “amb actituds xenòfobes” d'algun dels seus membres. ■ REDACCIÓ

CUP

Referèndum “efectiu” com a màxim el 2025

La cap de llista de la CUP va reiterar ahir el rebuig a donar suport a un govern “autonomista”. En una roda de premsa organitzada per Efe va insistir en la necessitat d'un referèndum “efectiu” no més enllà del 2025. “Tant de bo pugui ser pactat amb l'Estat; però, si no, ho hem de poder fer d'una altra manera”, va assegurar Dolors Sabater, que va reconèixer que tenir més d'un 50% d'escons sobiranistes no ha servit per avançar durant aquest mandat. ■ M.M.

PP

Feijóo creu que el govern es dirigeix des de Lledoners

El president de la Xunta de Galícia, Alberto Núñez Feijóo, va comparèixer ahir per videoconferència en un acte amb el candidat del PP, Alejandro Fernández, en què va demanar als catalans que no deixin el futur govern en mans dels que van a Brussel·les o a Lledoners a rebre “ordres”, en al·lusió a ERC i JxCat. Creu que han liderat governs “pessims” els últims anys i lamenta que, a diferència del que ha passat durant molt temps, Catalunya ja no és “admirada”. ■ REDACCIÓ

Illa aposta per governar en minoria amb els comuns

■ Posa Barcelona i l'Estat com a exemples per reivindicar el mateix a la Generalitat

Xavier Miró
BARCELONA

El candidat del PSC a la presidència de la Generalitat, l'exministre Salvador Illa, aposta per un govern en minoria amb En Comú Podem, obviant la dificultat d'aquesta opció, ja que els pronòstics de les enquestes assenyalen, en el millor dels casos, un executiu que requeriria molts suports de partits antagonics. Illa defensava la idea ahir en la roda de premsa organitza-

da per l'Agència Catalana de Notícies (ACN) recordant que, a Barcelona i a l'Estat, els socialistes i els comuns governen en minoria amb suports externs i diversos. El candidat socialista obviava la situació en què es va trobar Ciutadans fa tres anys, incapaç d'aglutinar prou suports tot i guanyar, perquè l'independentisme va mantenir una majoria parlamentària que podria repetir ara.

Potser per aquesta raó, Illa va reivindicar que a Catalunya no hi ha, ni hi ha hagut, una majoria independentista –en vots– i que, en canvi, sí que considera que existeix una “majoria pel retrobament”. El

candidat socialista també acceptava el debat electoral cara a cara que li proposava la vigília el candidat d'ERC i vicepresident del govern, Pere Aragonès.

Debats de cultura

D'altra banda, els socialistes van dedicar ahir dos actes a la cultura. Al matí, un debat del candidat amb l'actor i productor teatral Abel Folk, i, a la tarda, un acte d'Illa amb la participació de la també candidata i escriptora Gemma Lienas; la productora audiovisual Montserrat Bou; el secretari general del Ministeri de Cultura i Esports, Javier García Fernández; l'editor Daniel

Salvador Illa, en la roda de premsa d'ahir a l'Agència Catalana de Notícies ■ ACN

Fernández, i la nova directora del Teatre Nacional, Carme Portaceli.

Illa va defensar un “pla de xoc” per remuntar el sector amb el lideratge del Consell Nacional de la Cultura i de les Arts (Conca), i amb el compromís d'inver-

tir-hi el 2% del PIB, però també una estreta col·laboració entre les administracions, amb el mantra que Illa no para de repetir pel que fa als governs català i espanyol: “Col·laboració, coordinació i lleialtat.” Bou va reclamar estratè-

gies audiovisuals clares i pressupost per dur-les a terme, mentre que Fernández va criticar el govern català per haver declarat la cultura bé essencial però no pas comerç essencial les llibreries, obligades a tancar els caps de setmana. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Pablo Hasél: “No tinc res de què penedir-me”

■ El raper lleidatà reitera que no demanarà l'indult i que “serà la solidaritat als carrers la que podrà conquerir” la seva llibertat ■ La plataforma que li dona suport decidirà dimecres més accions

E.F.
LLEIDA

No demanarà l'indult ni pensa “penedir-se de res” del que ha fet. El raper lleidatà Pablo Hasél així ho va dir aquest dilluns a Lleida després que l'Audiència Nacional li donés la setmana passada un termini de 10 dies per ingressar a la presó per delictes d'enaltiment del terrorisme i injúries a la corona. Segons ha explicat en una roda de premsa davant la seu del PSC de Lleida, el raper ja ha dit que no s'hi presentarà i ha insistit que només li han notificat al seu advocat però que a ell personalment no ho han fet, tot i que creu que “se saltaran aquest procediment”.

Després de les manifestacions de suport que van tenir lloc el cap de setmana en ciutats com ara Lleida i Barcelona i de les previstes les pròximes setmanes arreu de l'Estat, Pablo Hasél ha remarcat que “el més important és portar la soli-

Pablo Hasél, a la dreta de la taula, amb membres de la plataforma que li dona suport ■ ACN

La data

07.02.21

Es compleixen els deu dies que l'Audiència Nacional ha donat de termini al raper per ingressar a la presó.

daritat als carrers, que és el que pot aconseguir que l'Estat i el govern espanyols acabin retrocedint” i, d'aquesta manera, pugui “conquerir la llibertat i la llibertat d'expressió de tothom”. Hasél creu que s'ha aprofitat l'actual context de pandèmia amb la finalitat de “posar-me a la presó

amb la menor resposta possible als carrers”, un fet que considera que cal revertir. “No fa falta compar-tir tot el que dic per veure que és un greu atac contra la llibertat d'expressió i la resta de llibertats democràtiques”, ha dit en relació amb la seva condemna. Finalment, ha lamentat

“Donar veu al missatge que es vol silenciar”

En referència a optar per l'exili, el raper lleidatà assegura que ho considera una decisió “molt respectable” i que, de fet, la va estar meditant, però finalment va decidir quedar-se aquí “per desemmascarar l'Estat al qual diuen democràtic”. Pel raper, el seu empresonament aconseguirà “donar més veu al missatge, a aquest missatge que volen silenciar”. La pena ratificada pel Tribunal Suprem és de nou mesos i un dia de presó.

que Espanya sigui on hi ha “més artistes condemnats, un total de 15 rapers”, i ha indicat que el president del govern, Pedro Sánchez, va dir, quan es trobava a l'oposició que “no era pròpia d'una democràcia empresonar a rapers” i ara en canvi “no estigui fent res”. ■

OPINIÓ

Lluís Falgàs

Sense campanya telemàtica

La vida en pandèmia esdevé complicada per a gairebé tot, i celebrar unes eleccions amb la situació actual provoca un fort maldecament electoral. Malgrat tot, és preferible que els comicis s'acabin fent el 14-F, amb totes les complicades mesures de seguretat, que no pas seguir amb un govern esgotat, a mig gas, i esperar que hi hagi eleccions quan les autoritats sanitàries hi donin el vistiplau. Autorització que anava més enllà del maig. Endavant amb les eleccions del 14-F. Una altra qüestió és fer una campanya de dues setmanes telemàtica i de petits formats. La campanya, almenys allò que bàsicament s'ha vist fins ara, està allunyada de la realitat, que entre altres problemes està situada en la Covid, que ha provocat dinou mil morts, més de cinc-cents mil aturats i més de dos-cents mil treballadors que viuen dels ERTO que en algunes ocasions encara no han consolidat. Una campanya amb mascareta i a distància és tot el contrari d'una campanya en què els candidats han d'anar precisament amb la cara descoberta i tocant i abraçant tant com poden els electors. El candidat telemàtic s'allunya de la realitat. Fins ara era sa que un candidat anés a un mercat i li diguessin educadament el nom del porc o, per contra, l'aplaudissin o li cantessin les quaranta d'allò que l'elector creu que el polític ha de fer quan s'assegui al seu escó. Campanya de la pandèmia que probablement servirà per desprestigiar una mica més la política. L'elector és savi. La política hauria d'anar per feina, i des de fa uns mesos està paralitzada esperant eleccions i dedicada principalment a un míting constant. L'elector sap que ha de votar i no li calen dues setmanes de soroll en una època en què les campanyes no poden ser presencials.

ERC i JxCat busquen el desgast d'Illa al Congrés

■ Ruffián treu la taula en el ple i burxa Sánchez pel relleu, i Borràs vol agitar el debut d'Iceta

David Portabella
MADRID

Així com una lona gegant al passeig de l'Havana de Madrid aspira a influir en les eleccions al Barça, ERC i JxCat volen aprofitar el Congrés de la madrilenya Carrera de San Jerónimo per desgastar el rival comú del PSC, Salvador Illa, de cara al 14 de febrer. En l'últim ple abans que la cambra tanqui precisament per respectar el tram final de la campanya

catalana, el Congrés viurà avui un debat sobre la taula de diàleg que ha estat forçat per ERC per posar pressió al govern de Pedro Sánchez, i demà, en la primera sessió de control del 2021, Gabriel Ruffián vol burxar el president espanyol pel relleu ministerial. Laura Borràs (JxCat), que es va acomiadar de l'hemicicle el 16 de desembre, també hi serà demà per acorralar el flamant ministre de Política Territorial, Miquel Iceta, en el dia del seu debut demanant-li com pensa “resoldre els incompliments que acumula l'Estat amb Catalunya”.

L'afany de desgastar Illa per persona interposada

da s'obre avui en el quart punt del ple, que arrenca a les tres de la tarda, amb una moció conseqüència de la interpel·lació urgent d'ERC “sobre la intenció del govern de resoldre el conflicte polític amb Catalunya”. Si bé Illa lidera el diàleg i l'Agenda per al retornament de Sánchez, la republicana Montse Bassa pujarà a la tribuna per fer sortir els colors al govern espanyol i qüestionar la vocació de diàleg del PSOE i del PSC quan la taula no es reuneix des de la cita inaugural del 26 de febrer a La Moncloa, amb Illa en la delegació espanyola.

Una setmana després de negar-li el suport al de-

Ruffián (ERC) i Inés Arrimadas (Cs), conversant a l'hemicicle del Congrés durant l'últim ple ■

cret dels fons de la UE, demà Ruffián esmolirà l'atac a Sánchez en favor de Pere Aragonès. “Considera el president adequat canviar el ministre de Sanitat enmig de la pandèmia més greu de l'últim segle?”, plantejarà. En el seu debut al Congrés com a ministre —hi va ser diputat del 1996

al 1999—, Iceta topará amb Borràs, que es podria acomiadar —ara sí— del Congrés amb aquest duel verbal amb el titular de Política Territorial, i també amb Inés Arrimadas (Cs), que buscarà el cos a cos amb ell per frenar la sagua de vots dels de Carlos Carrizosa cap al PSC. ■